

ніе, въ което злото и неправдата
иматъ за него привлекателности, и
въ което той, заблуденъ, въстава
противу Бога. Приверженниците
на злото, истинните съподвижници
на Сатана, сѣ были всѣкога мно-
гочисленни, и срѣщатся особенно
помежду злоупотребляющыѣ съ бо-
жійтѣ благодать. Сърдцето имъ
е ожесточило, а умътъ имъ се
е помрачилъ. Тѣ достигватъ до
тамъ, щото да «называватъ добро
« зломъ и принимаютъ тѣму за
« свѣтъ» (Ис. Е. 20), а душата
имъ става злымъ скровищемъ
(Лук. VI. 45).

